

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **L I N E T spol. s.r.o.**
sídlem Želevčice 5, Slaný
zastoupen doc. JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D., advokátem
sídlem Veleslavínova 59/3, Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **Krajská zdravotní, a.s.**
sídlem Sociální péče 3316/12a, Ústí nad Labem
zastoupena Mgr. Janem Hrazdírou, advokátem
sídlem Na příkopě 583/15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15.6.2023, č.j. ÚOHS-21982/2023/163, sp.zn. ÚOHS-R0051/2023/VZ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Zadavatel (osoba zúčastněná na řízení) zadával v otevřeném řízení veřejnou zakázku na uzavření rámcové dohody „Dodávky nemocničních lůžek včetně příslušenství a antidekubitních matrací pro Krajskou zdravotní, a.s., 2021“, jejíž část č. 1 tvořila „Elektrická nemocniční lůžka standard s matrací a příslušenstvím“ (uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 23.7.2021 pod ev. č. 2021/S 141-372446).
2. Ve vztahu k této části podal žalobce k žalovanému návrh na zahájení správního řízení směřující proti zadávacím podmínkám a souvisejícím úkonům zadavatele, neboť se domníval, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem (namítal zejména netransparentní oznámení o výběru dodavatele a zprávu o hodnocení nabídek, nepřípustné umožnění změny nabídky a nesplnění zadávacích podmínek vybraným dodavatelem).
3. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím ze dne 28.3.2023, č.j. ÚOHS-12238/2023/500, sp.zn. ÚOHS-S0250/2022/VZ, návrh žalobce na přezkum úkonů zadavatele podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), zamítl, neboť podle něj nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Předseda žalovaného pak nyní napadeným rozhodnutím žalobcův rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

4. Podle žalobce jsou napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí nezákonná.
5. Pochybení žalovaného spatřuje žalobce v neuvedení konkrétního typu nemocničního lůžka vybraného dodavatele v oznámení o jeho výběru a ve zprávě o hodnocení nabídek, neboť z důvodu absence tohoto údaje žalobce nemohl posoudit, zda nabízené plnění splňuje požadované technické podmínky, což je dle jeho názoru v rozporu se zásadou transparentnosti zadávacího řízení.
6. Žalobce dále tvrdí, že žalovaný nesprávně vyložil a aplikoval § 46 odst. 2 ZZVZ, neboť rozdíl mezi prvním a druhým vzorkem plnění vybraného dodavatele při jeho prezentaci zadavateli svědčí pro závěr, že došlo k jejich záměně, a tedy k nepřípustné změně nabídky.
7. Žalobce je rovněž přesvědčen, že plnění vybraného dodavatele nesplňovalo technické požadavky na něj kladené ani před umožněním nepřípustné změny nabídky, ani po její následné aprobaci zadavatelem (chybějící piktogramy, absence funkcionality zvukové signalizace a trvalé aktivace, neumožnění náklonu do specifických poloh za současného prodloužení či zkrácení lůžka a nedostatečný prostor pro zachycení nohy).
8. Žalobce tedy navrhuje, aby zdejší soud napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

9. Žalovaný setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, neboť žalobce podle žalovaného neuvedl v rámci žaloby žádný nový argument, se kterým by se žalovaný v podrobnostech nevypořádal v napadeném rozhodnutí, případně již v rozhodnutí prvostupňovém; žalovaný na tyto závěry z podstatné míry odkazuje.
10. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby. I žalovaný na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.
11. Procesní postoj žalovaného podporuje i zadavatel (osoba zúčastněná na řízení).

IV. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (především § 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Žalobce je především toho názoru, že žalovaný nepřihlédl ke zjevným rozdílům mezi vzorky plnění vybraného dodavatele předloženými při jeho prvním předvedení a při jeho druhém předvedení, ačkoli jejich nahrazení dle žalobce představuje nepřípustnou změnu nabídky. Žalovaný naopak považuje za podstatné, že i kdyby k nahrazení vzorku skutečně došlo, tato skutečnost by neměla vliv na kritéria hodnocení nabídek, a tedy by o nepřípustnou změnu nabídky nešlo.
15. Podle § 46 odst. 1 ZZVZ je zadavatel oprávněn požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely; činit tak může opakovaně. Podle § 46 odst. 2 ZZVZ po uplynutí lhůty pro podání nabídek nesmí být nabídka měněna; může však být doplněna na základě žádosti dle § 46 odst. 1 ZZVZ o údaje, doklady, vzorky nebo modely, nebudou-li hodnoceny podle kritérií hodnocení.
16. Smyslem umožnění dodatečného zásahu do obsahu již podané nabídky mimo kritéria hodnocení (mimo vliv na hodnocení nabídek) je umožnit zadavatelům pokračovat v zadávacím řízení s těmi dodavateli, kteří podali pro zadavatele výhodné nabídky, avšak z různých důvodů se v nabídce dopustili formálních chyb, nejasností či nepřesností, eventuálně nepodali nabídku zcela kompletní, nejde-li o chyby, nejasnosti, nepřesnosti či nekompletnost v údajích, jež nemají být (nebudou) hodnoceny v rámci kritérií hodnocení. Účelem tohoto ustanovení je tedy zachování možnosti zadavatele realizovat jím poptávané plnění prostřednictvím dodavatele, aniž by byl zavázán k jeho vyloučení v situacích, kdy lze – z hlediska kritérií hodnocení bezvýznamná – pochybení dodavatele eliminovat prostřednictvím institutu objasnění (doplnění) nabídky (srov. také například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.9.2023, č.j. 5 As 346/2022-34). Cestou § 46 ZZVZ nelze do nabídek dodatečně zasahovat, šlo-li by o zásah do (v nabídce již konkrétním způsobem naplněných) kritérií hodnocení jakkoli se promítající do hodnocení nabídek (k nezměnitelnosti nabídek ohledně kritérií hodnocení v otevřeném řízení, tedy v řízení, kde

se o podaných nabídkách již dále nejedná, srov. body 55 a 56 rozsudku Soudního dvora ze dne 25.4.1996, věc C-87/94, Komise proti Belgickému království).

17. Obsahovými součástmi nabídky, které nesouvisejí s konkrétním naplněním kritérií hodnocení ze strany dodavatele (a do nichž tedy lze cestou § 46 ZZVZ dodatečně, tj. po podání nabídek v otevřeném řízení, zasahovat, aniž by takový zásah mohl mít vliv na hodnocení nabídek), jsou typicky ty, jimiž dodavatel prokazuje (dokládá) splnění podmínek účasti v zadávacím řízení (§ 37 odst. 1 ZZVZ, § 28 odst. 1 písm. a/ bod 2. ZZVZ), tj. minimálních požadavků, které musí splnit všichni účastníci zadávacího řízení. Prokazováním (dokládáním) splnění těchto podmínek spolu účastníci zadávacího řízení nesoutěží a ve vztahu k prokázání (doložení) splnění těchto podmínek nejsou nabídky hodnoceny (ve smyslu „*kdo lépe splní podmínky účasti v zadávacím řízení, toho nabídka bude hodnocena lépe*“; pouze pokud by takto byla kritéria hodnocení nastavena, souviselo by prokazování splnění podmínek účasti s hodnocením nabídek). Podmínkami účasti v zadávacím řízení mohou být, především, kromě podmínek kvalifikace (§ 37 odst. 1 písm. a/ ZZVZ) i technické podmínky vymezující předmět veřejné zakázky (§ 37 odst. 1 písm. b/ ZZVZ) tak, že stanoví požadavky na jeho vlastnosti (§ 89 odst. 1 ZZVZ). Kromě údajů a dokladů poskytnutých dodavatelem (účastníkem zadávacího řízení) může zadavatel ve vztahu k technickým podmínkám vycházet i ze vzorků poskytnutých dodavatelem; vzorky může podrobovat zkouškám a vycházet z výsledků těchto zkoušek (§ 39 odst. 5 ZZVZ). Prokazování splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ani jejich ověřování nesouvisí s hodnocením nabídek podle kritérií hodnocení.
18. Prokáže-li tedy dodavatel (účastník zadávacího řízení) splnění podmínek účasti v zadávacím řízení až v důsledku reakce na výzvu zadavatele podle § 46 odst. 1 ZZVZ (kupř. objasněním technických specifikací vymezujících předmět veřejné zakázky), anebo v důsledku vlastního postupu zadavatele podle § 39 odst. 5 ZZVZ, nejde o zásah do nabídky mající vliv na kritéria jejího hodnocení, ani tato skutečnost bez dalšího jakkoli „nepředsune“ dodavatele před ostatní účastníky zadávacího řízení, a proto principiálně nejde o nepřípustnou změnu nabídky ve smyslu § 46 odst. 2 ZZVZ.
19. V nyní posuzované věci nebyl vzorek nabízeného plnění hodnocen podle kritérií hodnocení a ani nebyl (a podle zadávacích podmínek ani neměl být) předložen coby součást nabídky. Vybraný dodavatel (předtím, než se stal vybraným dodavatelem) byl podle § 46 odst. 1 ZZVZ zadavatelem vyzván k objasnění, zda jím nabízený předmět plnění splňuje technické parametry na něj kladené zadávací dokumentací (zpráva o posouzení nabídek č. 1); v reakci na tuto výzvu vybraný dodavatel zadavateli zaslal technickou specifikaci a návod k použití předmětu plnění ve verzi I (zpráva o posouzení nabídek č. 2). Po předložení těchto dokumentů zadavatel přistoupil k možnosti předložení a předvedení vzorku nabízeného plnění (specifikované v bodě č. 3 zadávací dokumentace) za účelem ověření, zda splňuje požadované technické, kvalitativní a funkční parametry. Po předvedení zadavatel zjistil pochybnosti o souladu s prvním bodem technické specifikace „[s]hoda s platnou normou ČSN EN 60601-2-52, v platném znění, bez výhrad, doložení certifikátem o shodě [...]“ (zápis z předvedení lůžka); z přílohy č. 1 zprávy o posouzení nabídek č. 3 přitom vyplývá, že tyto pochybnosti se týkaly požadavku normy na minimální prostor pro nohu. Vybraný dodavatel, aniž by k tomu byl vyzván, zadavateli zaslal doplňující informace spolu s návodem ve verzi II; v návaznosti na to zadavatel přistoupil k využití opětovného

předvedení vzorku (zpráva o posouzení nabídek č. 3). Ani po opakované prezentaci však zadavatelovy pochybnosti nebyly rozptýleny, a proto zadavatel vybraného dodavatele vyzval k předložení znaleckého posudku prokazujícího naplnění souladu nemocničního lůžka s technickou normou (zpráva o posouzení nabídek č. 4); ten vybraný dodavatel následně předložil (závěrečný protokol Strojírenského zkušebního ústavu, č. 32-10783/EZ), což zadavatele vedlo k závěru, že vybraný dodavatel prokázal splnění technické specifikace v rozsahu přílohy č. 3a zadávací dokumentace (zpráva o posouzení nabídek č. 6). Poté zadavatel přistoupil k hodnocení nabídek dle jejich ekonomické výhodnosti výlučně na základě kritéria nejnížší nabídkové ceny (bod č. 11 zadávací dokumentace).

20. Zdejší soud vychází z toho, že je třeba rozlišovat mezi formálním (administrativním) a materiálním (faktickým) zásahem do nabídky, přičemž je to pouze zásah materiální, který je podle § 46 odst. 2 ZZVZ zapovězen; naproti tomu zásah formální, spočívající v doplnění chybějících údajů (či dokumentů) nebo objasnění původně nejasných či nepřesných informací, nemají-li žádnou souvislost s naplněním kritérií hodnocení nabídek, zakázanou změnu nabídky nepředstavuje. To platí i ve vztahu k prezentaci vzorků v rámci posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení, při níž se ověřují zadavatelem požadované (dodavatelem v nabídce tvrzené) vlastnosti. Veškeré shora citované dokumenty (návody, znalecký posudek), objasnění (vysvětlení technické specifikace) i obě prezentace nabízeného plnění nebyly, a ani nemohly být, hodnoceny podle kritérií hodnocení (tím byla toliko nejnížší nabídková cena). Způsob hodnocení nabídek se od nich ani nikterak bezprostředně neodvíjel. Opakované výzvy zadavatele k objasnění nabídky vybraného dodavatele, resp. k prezentaci nemocničního lůžka, tudíž měly za cíl toliko ověřit reálnost nabízeného plnění a dodržení technických, funkčních i bezpečnostních standardů požadovaných zadavatelem. Podmínka akceptace zásahu do nabídky výlučně v rozsahu, kterým nejsou dotčeny údaje (doklady), jenž budou hodnoceny podle kritérií hodnocení (§ 46 odst. 2 ZZVZ), proto byla naplněna.
21. Na tom nic nemění ani argumentace žalobce vedená tím směrem, že vybraný dodavatel při první prezentaci předvedl odlišný vzorek než při prezentaci druhé, který nadto nesplňoval technickou specifikaci. Předně tvrzené nahrazení vzorku vybraným dodavatelem z ničeho neplyne, nadto jeho vlastnosti se přímo netýkají kritérií hodnocení (tím byla toliko nejnížší nabídková cena). Tvrdí-li žalobce, že „první“ předkládaný vzorek nedisponoval funkcionalitou zvukové signalizace a trvalé aktivace, pak ze správního spisu (z listin procházejících dokumentací o zadávacím řízení) žádná taková skutečnost neplyne. Z podkladu rozhodnutí žalovaného jen vyplývá, že zadavateli vznikla pochybnost ohledně této funkcionality, přitom nelze kategoricky dovozovat, zda tomu tak bylo proto, že požadovaná funkcionalita zcela chyběla (jak dovozuje žalobce), či proto, že jí vzorek disponoval, avšak zadavatel si nebyl jist, zda splňuje požadavky dle normy; proti legendě žalobce o nahrazení (záměně) vzorků ostatně stojí opakovaná vyjádření zadavatele v průběhu správního řízení (ze dne 15.9.2022 a ze dne 10.10.2022) a čestná prohlášení dvou členek hodnotící komise (ze dne 5.12.2022) tvrdící opak. Absence zmínky o funkcionalitě zvukové signalizace a trvalé aktivace v návodu k obsluze ve verzi I bez dalšího rovněž neznamená, že vzorek touto funkcionalitou nedisponoval, neboť ze strany vybraného dodavatele mohlo dojít jednoduše toliko k opomenutí jejího zahrnutí do první verze návodu. Tvrdí-li dále žalobce, že pro závěr o nesplnění technické specifikace svědčí také druhá prezentace vzorku, při níž vybraný dodavatel „předvedl úpravy, které na nabízeném typu lůžka mají být“ Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

provedeny“, pak jde o účelovou změnu formulace, která ve skutečnosti zní „... *úpravy, která [...] mají provedena*“ (zpráva o posouzení nabídek č. 4). Ani chybějící piktogramy při prvním předvedení nejsou důkazem, že nemocniční lůžko funkcionalitou zvukové signalizace a trvalé aktivace nedisponovalo, nadto jde o skutečnost, která byla ve správním řízení vybraným dodavatelem dodatečně objasněna (podání ze dne 11.1.2022 a návod ve verzi II); závěru žalobce, že by nabízené lůžko k okamžiku prvního předvedení vůbec nesplňovalo technickou specifikaci, tedy nic nenasvědčuje.

22. Se žalobcem zdejší soud souhlasí potud, že výsledky byly ve vztahu k prvnímu předvedení vzorku zdokumentovány nedostatečně. Nemůže však jít o takové pochybení zadavatele, které by atakovalo zákonnost zadávacího řízení, protože zadavatel v návaznosti na první předvedení neučinil žádný úkon, který by směřoval k ukončení zadávacího řízení (uzavřením smlouvy s vybraným dodavatelem z důvodu splnění technické specifikace) anebo k vyloučení účastníka ze zadávacího řízení (vyloučení vybraného dodavatele z důvodu nesplnění technické specifikace). Podstatné je, že k ukončení zadávacího řízení uzavřením smlouvy směřovalo až předvedení druhé, které bylo dostatečně zdokumentováno fotografiemi i videozáznamem a o jehož transparentnosti zdejšímu soudu z obsahu správního spisu nevznikly žádné pochybnosti (ty ostatně žalobce ani nenamítá). Právě druhé předvedení pak vedlo zadavatele k závěru o splnění podmínek účasti vybraného dodavatele v zadávacím řízení (pokud jde o technickou specifikaci jím nabízeného plnění).
23. Stejnou optikou zdejší soud nahlíží na argumentaci žalobce stran nesplnění technické specifikace nabízeného plnění ani po jeho opětovné prezentaci z důvodu nedostatečného prostoru pro zachycení nohy. V protokolu o zkoušce č. 32-10783/EZ vypracovaném Strojírenským zkušebním ústavem (dále jen „SZÚ“) je ve vztahu k volnému prostoru pro zachycení nohy naměřena hodnota 123 mm s odchylkou 5 mm oběma směry, přičemž norma stanovuje, že volný prostor musí být větší či roven 120 mm (hodnota naměřená SZÚ se pohybuje v rozmezí od 118 do 128 mm, tedy mj. 1-2 mm pod hranici normy). Žalovaný vyzval SZÚ, aby se k této skutečnosti vyjádřil, a ten mu sdělil, že je-li naměřena vyšší hodnota, než je požadována normou jako minimální, pak je za použití rozhodovacího pravidla dle čl. 4.2.1 „*binární výrok pro pravidlo jednoduchého přijetí*“ ILAC-G8:09/2019 výsledek zkoušky vyhovující (sdělení SZÚ ze dne 22.5.2023); jde o pravidlo vyvěrající z Pokynů pro použití rozhodovacích pravidel a uvádění výroků o shodě vydaných ILAC (Mezinárodní spolupráce pro akreditaci laboratoří), kterým se coby akreditovaná laboratoř řídil rovněž SZÚ. Žalobce naproti tomu jen obecně tvrdí, že „naměřená hodnota je v rozporu s normou“.
24. Žalobci nelze přisvědčit ani v žalobní argumentaci poukazující na tvrzený rozpor plnění vybraného dodavatele s požadavkem zadavatele na možnost náklonu lůžka do Trendelenburgovy a Antitrendelenburgovy polohy při současném prodloužení či zkrácení lůžka, neboť takový požadavek ze správního spisu nevyvěrá. V zadávací dokumentaci je specifikován soubor vlastností, které má nemocniční lůžko splňovat a mezi nimiž jsou uvedeny (jakožto jedny z odrážek několikabodového výčtu) požadavky na „[p]rodloužení/zkrácení lůžka o minimálně 15 cm“ a (o tři odrážky dále) na „[n]áklon do Trendelenburgovy a Antitrendelenburgovy polohy minimálně +12°/-12° pomocí elektromotoru pro včasnou postupnou vertikalizaci a mobilizaci pacienta“ (příloha č. 3a). Argumentuje-li žalobce, že jediným možným výkladem je, že obě funkcionality musí

nabízené plnění umožnit současně, pak jde o tvrzení, jehož oprávněnosti nic nesvědčí. Zadávací dokumentace tvoří jeden celek a její jednotlivá ustanovení nelze vykládat izolovaně, nýbrž s přihlédnutím ke všem v ní uvedeným skutečnostem. Výklad prezentovaný žalobcem je však právě výkladem izolovaným, který zcela opomíjí strukturu textu určujícího technickou specifikaci, ze které bez dalšího nelze dovodit podmínku souběžného užití obou funkcionalit. O tom ostatně svědčí také postup zadavatele, který při prvním předvedení nemocničního lůžka vybraným dodavatelem slovem „ANO“ potvrdil, že nemocniční lůžko obě funkcionality splňuje (zápis z předvedení lůžka), ačkoli není sporu o tom, že k rozhodnému okamžiku (ani nikdy poté) využití obou funkcionalit současně neumožňovalo. Tento závěr podporuje rovněž procesní vyjádření zadavatele před zdejšími soudem (vyjádření osoby zúčastněné na řízení k žalobě) a skutečnost, že ani samotná norma, se kterou má být nabízené plnění v souladu, jejich souběžné užití nevyžaduje. Nic tedy nevede k závěru, že by zadavatel nemohl akceptovat dodávku (a předtím úspěšné předvedení) nemocničního lůžka v obou variantách (umožňující i neumožňující současné užití obou funkcionalit). Tvrzení žalobce, že měl být zvolen výklad „v jeho prospěch, neboť zadávací podmínky pochopil správně“, tedy zdejší soud nepřisvědčuje.

25. Spatřuje-li pak žalobce nezákonnost zadávacího řízení v tom, že v oznámení o výběru dodavatele a ve zprávě o hodnocení nabídek není uveden konkrétní typ nemocničního lůžka (jeho technické parametry či obchodní označení), které bylo vybraným dodavatelem nabídnuto, pak s ním nelze souhlasit už proto, že zákonná úprava takovýto požadavek ve vztahu k oznámení o výběru dodavatele (§ 123 odst. 1 ZZVZ) ani ke zprávě o hodnocení nabídek (§ 119 odst. 2 ZZVZ) nepředvídá. Neuvedením informací nad rámec zákonem požadovaných tedy zadavatel zjevně nemohl porušit ani zásadu transparentnosti (§ 6 odst. 1 ZZVZ), neboť základní zásady zadávacího řízení nelze účelově vykládat v rozporu s konkrétními zákonnými ustanoveními a jimi stanovenými podmínkami upravujícími povinné náležitosti jednotlivých zadavatelových úkonů.
26. Zdejší soud tedy v nosných ohledech zcela sdílí závěry žalovaného, které pokládá za zákonné a odpovídající jeho skutkovým zjištěním. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak v mezích uplatněných žalobních bodů neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto zdejší soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

27. Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, navíc náhradu žádných nákladů řízení ani nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

28. Osoba zúčastněná na řízení pak na náhradu nákladů řízení nemá právo, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí náklady vznikly, a k náhradě jiných nákladů řízení nebyl shledán žádný závažný důvod (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. června 2024

David Raus v.r.
předseda senátu